

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 31 december 2022

1381/2022

Statsrådets förordning om ersättning för djurens välbefinnande

I enlighet med statsrådets beslut föreskrivs med stöd av lagen om vissa ersättningar för landsbygdsutveckling (1333/2022):

1 §

Tillämpningsområde

Denna förordning innehåller bestämmelser om sådan ersättning för djurens välbefinnande som avses i artikel 70 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2115 om fastställande av regler om stöd för de strategiska planer som medlemsstaterna ska upprätta inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken (strategiska GJP-planer) och som finansieras av Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) samt om upphävande av förordningarna (EU) nr 1305/2013 och (EU) nr 1307/2013, nedan *förordningen om strategiska planer*, samt om genomförandet av denna ersättning. Ersättning för djurens välbefinnande utgör en del av Finlands strategiska plan för den gemensamma jordbrukspolitiken för 2023–2027 som Europeiska kommissionen har godkänt. Ersättning för djurens välbefinnande kan beviljas och betalas under den tid som den strategiska planen är i kraft inom ramen för de medel som anvisats i statsbudgeten.

2 §

Definitioner

I denna förordning avses med

- 1) *nötkreatur* ett nötkreatur som hålls för produktion av mjölk, kött eller andra livsmedel eller hudar eller för andra motsvarande ändamål, med undantag för nötkreatur av rasen Belgian Blue och vattenbufflar,
- 2) *kalv* ett nötkreatur som är yngre än sex månader,
- 3) *svin* ett svin som hålls för produktion av kött eller andra livsmedel eller för avel eller andra ändamål, dock inte vildsvin eller minigrisar som hålls som sällskapsdjur,
- 4) *slaktsvin* ett över tre månader, men under åtta månader gammalt svin som hålls för produktion av kött,
- 5) *sugga* ett svin som avses i 2 § 15 punkten i statsrådets förordning om djurenheter i vissa ersättningar för landsbygdsutveckling och nationella stöd till jordbruket och trädgårdsodlingen (1378/2022),
- 6) *gylta* ett minst åtta månader gammalt svin från den första betäckningen eller insemineringen fram till grisningen,
- 7) *ffäderfä* värphöns och deras mödrar samt broilrar och kalkoner som föds upp för köttproduktion,

- 8) *värphöna* en minst 16 veckor gammal höna vars äggproduktion används för konsumtion eller för produktion av kycklingar,
- 9) *broiler* en kyckling som har förädlats för köttproduktion och som slaktas vid omkring 40 dagars ålder samt en kyckling som slaktas vid minst 81 dagars ålder vid produktion som bedrivs enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/848 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 834/2007,
- 10) *lamm* ett minst två månader och högst 12 månader gammalt får,
- 11) *bagge* ett över tolv månader gammalt får av hankön,
- 12) *bock* en över tolv månader gammal get av hankön, dock inte dvärgget,
- 13) *lammkammare* ett begränsat område där alla lamm ryms samtidigt och där det finns foder som är lämpligt för lamm.

3 §

Förbindelseperiod

En förbindelse som gäller ersättning för djurens välbefinnande börjar den 1 januari och slutar den 31 december förbindelseåret i fråga.

4 §

Djurartsspecifika åtgärder som kan väljas till förbindelsen om välbefinnande

Jordbrukaren kan på en gård med nötkreatur välja följande åtgärder:

- 1) en välbefinnandeplan för nötkreatur,
- 2) kalvnings-, behandlings- och sjukboxar för nötkreatur,
- 3) förbättrande av förhållandena för kalvar,
- 4) förbättrande av förhållandena för nötkreatur av hankön,
- 5) betesgång för ungdjur,
- 6) betesgång för dikor och mjölkkor,
- 7) utomhusvistelse för nötkreatur.

Jordbrukaren kan på en gård med svin välja följande åtgärder:

- 1) en välbefinnandeplan för svin,
- 2) fri grisning,
- 3) förbättrade grisningsförhållanden,
- 4) förbättrande av förhållandena för suggor och gyltor,
- 5) förbättrande av förhållandena för avvanda grisar,
- 6) förbättrande av förhållandena för slaktsvin.

Jordbrukaren kan på en gård med får och getter välja följande åtgärder:

- 1) en välbefinnandeplan för får och getter,
- 2) förbättrande av förhållandena för får och getter,
- 3) betesgång för får och getter.

Jordbrukaren kan på en fjäderfäanläggning välja följande åtgärder:

- 1) en välbefinnandeplan för fjäderfä,
- 2) förbättrande av förhållandena för fjäderfä.

5 §

Val av åtgärd

Jordbrukaren kan årligen i samband med ansökan om ersättning för djurens välbefinnande välja djurartsspecifika åtgärder. Jordbrukaren kan förbinda sig att genomföra åtgärder för en eller flera djurarter. För varje djurart ska jordbrukaren välja minst en sådan åtgärd som gäller välbefinnandeplanen för djurarten i fråga. Jordbrukaren kan välja en djur-

artsspecifik åtgärd, om åtgärden lämpar sig för gårdens produktionsstruktur och dess tekniska arrangemang. Jordbrukaren ska genomföra åtgärden i fråga om de produktionsdjur av en djurart eller en djurgrupp som åtgärden gäller och som jordbrukaren har i sin besittning.

Om jordbrukaren väljer de åtgärder som avses i 4 § 1 mom. 7 punkten och 5 eller 6 punkten, ska jordbrukaren iaktta villkoren för båda åtgärder.

6 §

Begränsningar som gäller valet av åtgärder

Jordbrukaren får inte välja de åtgärder som avses i 4 § 1 mom. 5–7 punkten eller 3 mom. 3 punkten för en sådan djurart i fråga om vilken jordbrukaren har ingått en förbindelse om ekologisk husdjursproduktion. Om jordbrukaren har valt någon av de ovannämnda åtgärderna i fråga om en sådan djurart i fråga om vilken jordbrukaren ingår en förbindelse om ekologisk husdjursproduktion, ska jordbrukaren frångå den valda åtgärden.

Jordbrukaren får inte välja de åtgärder som avses i 4 § 1 mom. 5–7 punkten, om det på gården endast finns bisonar eller nötkreatur av rasen Galloway, Texas Longhorn eller Highland cattle, vilka föds upp utomhus hela året.

Om jordbrukaren har valt en åtgärd som avses i 4 § 1 mom. 2 och 3 punkten, får mjölkkor och dikor som har kalvat endast tillfälligt hållas i en fristående box eller något annat motsvarande utrymme på minst nio kvadratmeter.

Jordbrukaren får välja endast den ena av de åtgärder som avses i 4 § 2 mom. 2 och 3 punkten.

Jordbrukaren får inte välja den åtgärd som avses i 4 § 4 mom. 2 punkten, om gården producerar hönsägg i inredda burar.

7 §

Beräkning av det djurantal som förutsätts för att ersättning för djurens välbefinnande ska betalas

Vid beräkning av det antal djurenheter som är en förutsättning för att ersättning för djurens välbefinnande ska betalas ska det genomsnittliga djurantalet på gården under kalenderåret beaktas på det sätt som anges i 4 § i statsrådets förordning om djurenheter i vissa ersättningar för landsbygdsutveckling och nationella stöd till jordbruket och trädgårdsodlingen.

Jordbrukaren ska i stödansökan anmäla det genomsnittliga djurantal för svin och fjäderfä för vilket jordbrukaren ansöker om stöd. Om det är fråga om de åtgärder som avses i 4 § 2 mom. 6 punkten och 4 mom. 2 punkten, ska jordbrukaren vid ansökan om stöd anmäla det totala antalet djur som ska slaktas under förbindelseåret. Om ersättning har sökts för svin eller fjäderfä, ska jordbrukaren anmäla det faktiska antalet djur senast vid den tidpunkt som Livsmedelsverket bestämmer. Om det är fråga om de åtgärder som avses i 4 § 2 mom. 6 punkten och 4 mom. 2 punkten, ska jordbrukaren också lämna in halvårsvisa slaktrapporter.

Om den åtgärd som avses i 4 § 2 mom. 2 och 3 punkten genomförs endast i fråga om en del av gårdens suggor och gyltor, beaktas vid beräkningen av antalet djur endast sådana grisningsboxar som används för genomförande av åtgärden i vilka suggorna och gyltorna kan grisa fritt. Antalet djur beräknas så att en grisningsbox som avses ovan motsvarar två djurenheter.

8 §

Allmänna villkor för beviljande av ersättning för djurens välbefinnande

Ersättning för djurens välbefinnande kan beviljas för ett djur som har identifierats och registrerats från och med ingången av förbindelseperioden i enlighet med artiklarna 102 och 117 och del IV avdelning I kapitel 2 avsnitt 1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/429 om överförbara djursjukdomar och om ändring och upphävande av vissa akter med avseende på djurhälsa ("djurhälsolag"), artiklarna 22 och 23, del III avdelning I kapitlet 1 och 2, avdelning II kapitlet 1 och 2 samt avdelning III kapitlet 1 och 2 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/2035 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/429 vad gäller bestämmelser om anläggningar som håller landlevande djur och kläckerier samt om spårbarhet för vissa hållna landlevande djur och kläckägg, artiklarna 3 och 13–15 i kommissionens genomförandeordning (EU) 2021/520 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/429 vad gäller spårbarhet för vissa hållna landlevande djur samt lagen om identifiering och registrering av djur (1069/2021) och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den. En förutsättning för beviljande av full ersättning är att gårdens samtliga under kalenderåret stödberättigande och eventuellt stödberättigande nötkreatur, får och getter har identifierats och registrerats i enlighet med ovanstående rättsakter och att djuren finns på den angivna djurhållningsplatsen. Aktören på djurhållningsplatsen ska iaktta de skyldigheter att föra och bevara journaler som avses i artiklarna 102 och 117 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/429 om överförbara djursjukdomar och om ändring och upphävande av vissa akter med avseende på djurhälsa ("djurhälsolag").

För varje djurart ska aktören genomföra den åtgärd enligt välbefinnandeplanen som gäller djurarten i fråga för att ersättning för djurens välbefinnande ska kunna beviljas för andra åtgärder som gäller djurarten i fråga.

9 §

Minimikrav för djurartsspecifika åtgärder

Minimikravet för djurartsspecifika åtgärder som gäller ersättning för djurens välbefinnande är att 4 och 5 § i djurskyddslagen (247/1996) iakttas.

En gård med nötkreatur ska förutom vad som föreskrivs i 1 mom. även iaktta 6 § 3 och 4 mom., 10 § och 13 § 2 mom. i statsrådets förordning om skydd av nötkreatur (592/2010).

En gård med svin ska förutom vad som föreskrivs i 1 mom. även iaktta 12 § och 15 § 3 och 4 mom. i statsrådets förordning om skydd av svin (629/2012).

En gård med får och getter ska förutom vad som föreskrivs i 1 mom. även iaktta 8 § och 12 § 4 mom. i statsrådets förordning om skydd av får (587/2010) samt 8 § och 11 § 4 mom. i statsrådets förordning om skydd av getter (589/2010).

En gård med fjäderfå ska förutom vad som föreskrivs i 1 mom. även iaktta 6 § och 9 § 2 och 3 mom. i statsrådets förordning om skydd av höns (673/2010), 7 § och 10 § 2 och 5 mom. i statsrådets förordning om skydd av broilrar (375/2011) samt 7 § och 10 § 1 och 3 mom. i statsrådets förordning om skydd av kalkoner (677/2010).

10 §

Välbefinnandeplan för nötkreatur

Den åtgärd som gäller en välbefinnandeplan för nötkreatur ska genomföras i fråga om alla nötkreatur på gården. Jordbrukaren ska ha en övergripande välbefinnandeplan för nötkreatur från och med början av förbindelseperioden. Välbefinnandeplanen är en årlig plan för hantering och utveckling av verksamheten, som ska innehålla gårdsspecifika åtgärder

för nötkreaturens välbefinnande, hälsovård och biosäkerhet. I välbefinnandeplanen ska med hänsyn till gårdens förhållanden och produktionssätt beskrivas

- 1) förhållandena på djurhållningsplatsen,
- 2) beredskapen för störningssituationer,
- 3) genomförandet av produktionen,
- 4) gällande utfodringsplaner och foderanalyser för varje djurkategori samt genomförandet av klimatvänlig utfodring,
- 5) sjukdomsskyddet,
- 6) förbättrandet av välbefinnandet,
- 7) eventuella observationer och utvecklingsbehov.

Miniminivån för åtgärden är att 9 § 1 mom. och 11 § i djurskyddsförordningen (396/1996) samt 5 § 1 mom. och 13 § 1 mom. i statsrådets förordning om skydd av nötkreatur iakttas.

11 §

Kalvnings-, behandlings- och sjukboxar för nötkreatur

Den åtgärd som gäller kalvnings-, behandlings- och sjukboxar för nötkreatur ska genomföras i fråga om alla nötkreatur på gården. För varje påbörjat 50-tal nötkreatur som inte har kalvat ska det finnas minst en fast eller monterbar fristående box eller ett motsvarande utrymme för ett nötkreatur som är sjukt, som ska vårdas eller som ska kalva. I grupp- eller ensamboxar ska det för nötkreatur som är under tolv månader gamla finnas minst sex kvadratmeter per djur och för nötkreatur som är över tolv månader gamla minst nio kvadratmeter per djur.

Mjölkkor och dikor som har kalvat ska för varje påbörjat 20-tal djur ha minst en fast eller monterbar fristående box eller ett motsvarande utrymme för ett djur som är sjukt, som ska vårdas eller som ska kalva. I grupp- eller ensamboxar ska det finnas minst nio kvadratmeter per djur. Maskinell mjölkning av mjölkkor ska vara möjlig.

I gruppboxar bör man förutse separata bås för djuren. Liggplatsen ska ha helt golv samt vara välströad och mjuk. För över sex månader gamla nötkreatur kan man också använda boxar med spaltgolv, om där finns liggplats med gummimatta, gummibeklädda stavar eller andra motsvarande konstruktioner som gör golvet mjukare.

Miniminivån för åtgärden är att 1 § 1 och 4 mom. i djurskyddsförordningen samt 4 § 1 mom. och 11 § i statsrådets förordning om skydd av nötkreatur iakttas.

12 §

Förbättrande av förhållandena för kalvar

Den åtgärd som gäller förbättrande av förhållandena för kalvar ska genomföras i fråga om alla under sex månader gamla nötkreatur på gården. Kalvar ska ha en välströad och mjuk liggplats med helt golv. Avvanda kalvar som är minst en månad gamla ska hållas i gruppboxar, om inte avskiljande från gruppen är befogat av veterinärmedicinska skäl eller på grund av aggressivt beteende hos djuren. I gruppboxar ska varje kalv ha ett utrymme på 2,25 kvadratmeter. Om en kalv är med sin moder ska de ha ett utrymme på tio kvadratmeter. Denna yta får inbegripa liggutrymmen, kalvgömmor för kalvar och gödselgångar.

På gården ska det finnas fryst råmjölk eller råmjölksersättning för kalvar. Råmjölkens kvalitet ska mätas före frysningen. Det ska föras journal över den frysta råmjölkens kvalitet. Kalven ska få mjölken eller mjölkersättningen genom att suga på juvret eller på en napp under hela drickperioden.

Miniminivån för åtgärden är att 1 § 1 och 4 mom. i djurskyddsförordningen samt 7 § och 12 § 3 mom. i statsrådets förordning om skydd av nötkreatur iakttas.

13 §

Förbättrande av förhållandena för nötkreatur av hankön

Den åtgärd som gäller förbättrande av förhållandena för nötkreatur av hankön ska genomföras i fråga om alla minst sex månader och högst 18 månader gamla nötkreatur av hankön på gården. Varje ovan avsett nötkreatur ska ha ett utrymme på minst 3,5 kvadratmeter i varma stallar och minst 5,5 kvadratmeter i kalla stallar. Liggplatsen ska motsvara minst hälften av den djurspecifika minimiytan. Liggplatsen ska vara välströad och mjuk och den ska ha helt golv. I boxar med spaltgolv ska på liggplatsen användas en gummi-matta, gummibeklädda stavar eller andra motsvarande konstruktioner som gör golvet mjukare.

Nötkreatur av hankön får inte hållas uppbundna om inte någon tillfällig, grundad och godtagbar anledning förutsätter detta. Över åtta månader gamla nötkreatur av olika kön får inte hållas i samma box, med undantag av stamtjurur. I fråga om Highland cattle är ovan nämnda åldersgräns tio månader.

Miniminivån för åtgärderna är att 1 § 1 och 4 mom., 4 § 1 mom. och 8 § i djurskydds-förordningen samt 4 § 1 mom. i statsrådets förordning om skydd av nötkreatur iakttas.

14 §

Betesgång för ungdjur

Den åtgärd som gäller betesgång för ungdjur ska genomföras i fråga om alla minst sex månader och högst två år gamla nötkreatur av hankön på gården. Ovannämnda nötkreatur ska släppas på bete under minst 90 dagar. Det ska föras journal över betesgången.

Miniminivån för åtgärden är att 17 § 1 mom. i statsrådets förordning om skydd av nötkreatur iakttas.

15 §

Betesgång för dikor och mjölkkor

Den åtgärd som gäller betesgång för dikor och mjölkkor ska genomföras i fråga om alla över två år gamla nötkreatur av hankön på gården. Ovannämnda nötkreatur ska släppas på bete under minst 90 dagar. Det ska föras journal över betesgången.

Miniminivån för åtgärden är att 17 § 1 mom. i statsrådets förordning om skydd av nötkreatur iakttas.

16 §

Utomhusvistelse för nötkreatur

Den åtgärd som gäller utomhusvistelse för nötkreatur ska genomföras i fråga om alla minst sex månader gamla nötkreatur på gården. Ovannämnda nötkreatur ska få vistas ute under minst 120 dagar. Det ska föras journal över utomhusvistelsen.

Miniminivån för åtgärden är att 17 § 1 mom. i statsrådets förordning om skydd av nötkreatur iakttas.

17 §

Välbefinnandeplan för svin

Den åtgärd som gäller en välbefinnandeplan för svin ska genomföras i fråga om alla svin på gården. Jordbrukaren ska ha en övergripande välbefinnandeplan för svin från och med början av förbindelseperioden. Välbefinnandeplanen är en årlig plan för hantering och utveckling av verksamheten, som ska innehålla gårdsspecifika åtgärder för svinens

välbefinnande, hälsovård och biosäkerhet. I välbefinnandeplanen ska med hänsyn till gårdens förhållanden och produktions sätt beskrivas

- 1) förhållandena på djurhållningsplatsen,
- 2) beredskapen för störningssituationer,
- 3) genomförandet av produktionen,
- 4) gällande utfodringsplaner och foderanalyser för varje djurkategori samt annat genomförande av utfodringen,
- 5) sjukdomsskyddet,
- 6) förbättrandet av välbefinnandet,
- 7) eventuella observationer och utvecklingsbehov.

Miniminivån för åtgärden är att 9 § 1 mom. i djurskyddsförordningen samt 6 § 1 mom. och 15 § 1 mom. i statsrådets förordning om skydd av svin iakttas.

18 §

Fri grisning

Den åtgärd som gäller fri grisning ska genomföras i fråga om alla de minst åtta månader gamla suggor och gyltor på gården som grisar fritt. Gyltan och suggan ska få röra sig fritt före grisningen, under hela grisningstiden och därefter under hela digivningsperioden. Gyltan eller suggan får hindras från att röra sig fritt endast i undantagsfall och tillfälligt, om det är behövligt på grund av veterinärmedicinska eller andra behandlingar, grisarnas säkerhet eller arbetarskyddet. Ovannämnda orsaker till att rörligheten begränsas och de därmed sammanhängande åtgärderna ska journalföras.

Boxen ska ha ett golv med fast underlag. Dessutom ska det i boxen finnas tillräckligt med lämpligt material att bygga bo av samt tillräckligt med material för att böka och tillräckligt med strö. Det ska hela tiden ända fram till grisningen finnas tillgång till bearbetbart och löst bomaterial. Det ska även hela tiden finnas stimulansmaterial och strö. I boxen ska det finnas ett täckt bo för grisar, vars tak vid behov kan öppnas.

Boxen ska vara sådan att suggan obehindrat kan vända sig om i den. Vänddiametern i boxen ska vara minst 170 centimeter. Grisningsboxens yta ska vara minst sju kvadratmeter. Av denna yta ska grisarna ha minst en kvadratmeter sådant utrymme där boxkonstruktionerna skyddar grisarna från att hamna under suggan.

Om åtgärden genomförs endast i fråga om en del av gårdens suggor och gyltor, ska jordbrukaren i samband med att denne ingår en förbindelse uppge antalet grisningsboxar som uppfyller förutsättningarna enligt 2 och 3 mom. och som används kontinuerligt från den 1 januari till den 31 december. Minst en av de ovannämnda grisningsboxarna ska vara i användning under ovannämnda tidsperiod.

I samband med att jordbrukaren ingår en förbindelse ska denne uppge antalet boxar på sex kvadratmeter som är i bruk och som är under byggnad.

Miniminivån för åtgärden är att 1 § 1 och 4 mom. och 3 § 1 mom. i djurskyddsförordningen samt 3 § 2 mom., 9 § och 16 § 2 mom. i statsrådets förordning om skydd av svin iakttas.

19 §

Förbättrade grisningsförhållanden

Den åtgärd som gäller förbättrade grisningsförhållanden ska genomföras i fråga om alla de minst åtta månader gamla suggor och gyltor på gården som grisar fritt. En gylta eller sugga kan flyttas till en grisningshäck två dygn före beräknad grisning. Suggan kan stanna i grisningshäcken i högst tre dygn efter grisningen. Efter grisningen får suggan hållas i grisningshäcken tillfälligt i högst sju dygn om djuret är aggressivt eller oroligt eller om det finns något annat godtagbart skäl till det. Grisningshäcken ska monteras ned eller öppnas

genast efter användningen så att den inte begränsar saggans rörelsefrihet i boxen. Användningstiden för grisningshäcken och orsaken till att den används ska journalföras.

Grisningsboxens yta ska vara minst sex kvadratmeter. Av denna yta ska grisarna ha minst en kvadratmeter sådant utrymme där boxkonstruktionerna skyddar grisarna från att hamna under saggan. Gyltan eller saggan ska ohindrat kunna vända sig i boxen. Grisarna ska ha en välströad liggplats i det område som är skyddat av boxkonstruktionerna. Material för bobygge ska finnas i boxen hela tiden fram till grisningen.

Miniminivån för åtgärden är att 1 § 1 och 4 mom. och 3 § 1 mom. i djurskyddsförordningen samt 3 § 2 mom., 9 § och 16 § 2 mom. i statsrådets förordning om skydd av svin iaktas.

20 §

Förbättrande av förhållandena för suggor och gyltor

Den åtgärd som gäller förbättrande av förhållandena för suggor och gyltor ska genomföras i fråga om alla suggor och gyltor på gården. Suggorna och gyltorna ska betäckas i ett lösdriftsstell eller en gruppbox, där de ska stanna under hela dräktighetstiden från avvänjningen till fastställandet av följande dräktighet. Gyltan eller saggan får hållas i en insemineringshäck i högst åtta dagar i samband med inseminering. Det ska föras journal över användningen av häcken.

Det ska finnas minst 2,25 kvadratmeter öppen totalgolvyta utanför utfodringshäckarna per djur. Av ovannämnda utrymme ska minst 1,3 kvadratmeter per djur vara en välströad liggplats med helt golv eller så ska djuren ha ohindrad tillgång till hö eller halm. Högst 600 millimeter långa bogseparatorer betraktas inte som sådana häckar som avses i denna paragraf.

Miniminivån för åtgärden är att 1 § 1 och 4 mom. och 3 § 1 mom. i djurskyddsförordningen samt 3 § 2 mom. och 4 § 4 mom. i statsrådets förordning om skydd av svin iaktas.

21 §

Förbättrande av förhållandena för avvanda grisar

Den åtgärd som gäller förbättrande av förhållandena för avvanda grisar ska genomföras i fråga om alla avvanda grisar på gården. Avvanda grisar ska ha

- 1) en liggplats med tak och helt golv som kan värmas upp,
- 2) ständig tillgång till hö, halm eller något annat material som kan luckras och ätas för stimulans.

Material och utfodring som avses i 1 mom. 2 punkten ska beskrivas skriftligen.

Miniminivån för åtgärden är att 1 § 1 och 4 mom. och 3 § 1 mom. i djurskyddsförordningen samt 14 § 1 mom. i statsrådets förordning om skydd av svin iaktas.

22 §

Förbättrande av förhållandena för slaktsvin

Den åtgärd som gäller förbättrande av förhållandena för slaktsvin ska genomföras i fråga om alla från tre till åtta månader gamla slaktsvin på gården. Jordbrukaren ska hela tiden se till att förhållandena för slaktsvinen är goda så att djuren mår bra. Förhållandena i svingården och vården av svinen mäts med hjälp av välbefinnandemätaren, alltså hela knorrar.

Det halvårliga antalet hela svansar som konstateras vid slakteriets köttkontroll ska överstiga 95 procent.

Jordbrukaren ska registrera de genomförda åtgärderna för att förbättra förhållandena för slaktsvin i välbefinnandeplanen eller i någon annan motsvarande plan.

Miniminivån för åtgärden är att 1 § 1 och 4 mom. och 3 § 1 mom. i djurskyddsförordningen samt 14 § 1 mom. i statsrådets förordning om skydd av svin iakttas.

23 §

Välbefinnandeplan för får och getter

Den åtgärd som gäller en välbefinnandeplan för får och getter ska genomföras i fråga om alla får och getter på gården. Jordbrukaren ska ha en övergripande välbefinnandeplan för får och getter från och med början av förbindelseperioden. Välbefinnandeplanen är en årlig plan för hantering och utveckling av verksamheten, som ska innehålla gårdsspecifika åtgärder för fårens och getternas välbefinnande, hälsovård och biosäkerhet. I välbefinnandeplanen ska med hänsyn till gårdens förhållanden och produktionssätt beskrivas

- 1) förhållandena på djurhållningsplatsen,
- 2) beredskapen för störningssituationer,
- 3) genomförandet av produktionen,
- 4) gällande utfodringsplaner och foderanalyser för varje djurkategori samt annat genomförande av utfodringen,
- 5) sjukdomsskyddet,
- 6) förbättrandet av välbefinnandet,
- 7) eventuella observationer och utvecklingsbehov.

Miniminivån för åtgärden är att 9 § 1 mom. i djurskyddsförordningen, 7 § och 12 § 1 mom. i statsrådets förordning om skydd av får samt 7 § och 11 § 1 mom. i statsrådets förordning om skydd av getter iakttas.

24 §

Förbättrande av förhållandena för får och getter

Den åtgärd som gäller förbättrande av förhållandena för får och getter ska genomföras i fråga om alla får och getter på gården. Får och getter ska hållas i boxar med en välströad och mjuk liggplats och helt golv där alla djur får plats att ligga ner samtidigt. Om får eller getter av godtagbar anledning hålls ensamma, ska boxens yta vara minst två kvadratmeter och till sin form sådan att fåret eller geten obehindrat kan vända sig om. Fåret eller geten ska kunna se andra får eller getter.

Baggar och bockar ska hållas i gruppboxar, om veterinärmedicinska skäl eller djurets aggressiva beteende inte kräver isolering. Om gården har endast en bagge eller bock, ska kraven för ensambox enligt 1 mom. iakttas. I gruppboxar ska det finnas minst två kvadratmeter per bagge eller bock.

Tackor och deras nyfödda lamm ska ha en lammingsbox, som har en golvyta för djuren på

minst 2,2 kvadratmeter och som kan värmas upp eller är värmeisolerad. Lamm ska ha lammkammare från det att de är två veckor gamla fram till avvänjningen. Kraven på lammingsboxar och lammkammare gäller inte tackor och lamm på bete.

I sjuk- och behandlingsboxar kan det finnas flera sjuka djur samtidigt, men det ska finnas beredskap att isolera ett djur. Sjuk- och behandlingsboxen ska ha helt golv och dess liggplats ska vara välströad, mjuk och det ska vara möjligt att värma djuret. I en sjuk- och behandlingsbox där det finns flera djur samtidigt eller i en ensambox ska det finnas minst två kvadratmeter för varje minst tre månader gammalt får eller minst tre månader gammal get.

Miniminivån för åtgärden är att 1 § 1 och 4 mom. i djurskyddsförordningen, 3 § 3 mom., 4 § 1 och 3 mom., 5 § 1 mom., 13 § 2 mom. och 15 § 1 mom. i statsrådets förordning om skydd av får samt 3 § 3 mom., 4 § 1 mom., 5 § 1 och 3 mom. och 12 § 2 mom. i statsrådets förordning om skydd av getter iakttas.

25 §

Betesgång för får och getter

Den åtgärd som gäller betesgång för får och getter ska genomföras i fråga om alla över tre månader gamla får och över tolv månader gamla getter på gården. Ovannämnda får och getter ska släppas på bete under minst 90 dagar. Betesgången för baggar och bockar kan ersättas med utomhusvistelse. På betesmarken ska getterna ha möjlighet att få utlopp för sitt naturliga behov av att klättra.

Betesgången ska journalföras.

Miniminivån för åtgärden är att 6 § 2 mom. och 7 § i djurskyddsförordningen, 8 § 2 mom. i statsrådets förordning om skydd av får samt 8 § 2 mom. i statsrådets förordning om skydd av getter iakttas.

26 §

Välbefinnandeplan för fjäderfä

Den åtgärd som gäller en välbefinnandeplan för fjäderfä ska genomföras i fråga om alla broilrar, kalkoner, värphönor och värphönors mödrar på gården. Jordbrukaren ska ha en övergripande välbefinnandeplan för fjäderfä från och med början av förbindelseperioden. Välbefinnandeplanen är en årlig plan för hantering och utveckling av verksamheten, som ska innehålla gårdsspecifika åtgärder för fjäderfäns välbefinnande, hälsovård och biosäkerhet. I välbefinnandeplanen ska med hänsyn till gårdens förhållanden och produktions sätt beskrivas

- 1) förhållandena på djurhållningsplatsen,
- 2) gällande utfodringsplaner och foderanalyser för varje djurkategori samt annat genomförande av utfodringen,
- 3) sjukdomsskyddet,
- 4) förbättrandet av välbefinnandet,
- 5) eventuella observationer och utvecklingsbehov.

Det sjukdomsskydd som avses i 1 mom. 3 punkten omfattar två byten av skor på olika områden, skyddsutrustning samt handtvätt och torkning av händer med engångshanddukar. Om byggnaden har flera avdelningar, ska i varje avdelning användas skor avsedda för avdelningen i fråga.

Miniminivån för åtgärden är att 9 § 1 mom. i djurskyddsförordningen, 9 § 1 mom. i statsrådets förordning om skydd av höns samt 10 § 1 mom. i statsrådets förordning om skydd av broilrar iakttas.

27 §

Förbättrande av förhållandena för fjäderfä

Den åtgärd som gäller förbättrande av förhållandena för fjäderfä ska genomföras i fråga om alla broilrar, kalkoner, värphönor och värphönors mödrar på gården. För att främja fjäderfäns välbefinnande ska jordbrukaren hela tiden sörja för

- 1) uppföljning av fjäderfäns välbefinnande,
- 2) uppfödningens uppvärmning,
- 3) uppfödningens ventilation,
- 4) uppfödningens fuktighet,
- 5) andra än i 2–4 punkten avsedda förhållanden i uppfödningens anläggningen.

I uppfödningens anläggningen ska det finnas stimulerande föremål, nivåer, ramper eller sittpinnar för alla fåglar.

Jordbrukaren ska journalföra vilka åtgärder som vidtagits för att förbättra förhållandena och vilka stimulanser gården använder.

I halvårsrapporterna över broilerslaktpartier får procentandelen slaktkroppar som kasserats på grund av ödem inte överstiga en procent, och resultatet av besiktningsveterinärrens partispecifika bedömning av hudinflammation på trampdynorna vid köttkontrollen ska ligga under 30 poäng. Om resultatet av bedömningen av hudinflammation på trampdynorna ligger under 25 poäng, beaktas andelen slaktkroppar som kasserats på grund av ödem inte .

Vid köttkontroll av kalkoner ska procentandelen hela slaktkroppar som kasserats på grund av slemhäcksinflammation ligga under två procent per halvår.

Den veckospecifika ammoniakhalten i hönseriets luft ska vara under 18 ppm i ett golvhönseri. Ammoniakhalten i hönseriets luft ska registreras.

Minimnivån för åtgärden är att 1 § 1 och 4 mom. och 2 § 1 mom. i djurskyddsförordningen, 3 § 3 mom., 4 § 1, 2 och 6 mom. och 16 § i statsrådets förordning om skydd av broilrar, 4 § 1–3 mom. i statsrådets förordning om skydd av kalkoner samt 4 § 1 mom., 12 § 4–6 mom., 13 § 1 och 2 mom. och 14 § i statsrådets förordning om skydd av höns iaktas.

28 §

Betalning av ersättning för djurens välbefinnande

Ersättningen för djurens välbefinnande i fråga om nötkreatur, får och getter betalas i två poster. Förskotten eller den första posten av ersättningen för djurens välbefinnande betalas utifrån de djurenheter som enligt uppgifterna i nötkreatursregistret och får- och getregistret har uppkommit under förbindelseperioden från och med den 1 januari till och med den 30 juni. Den andra posten betalas utifrån antalet befintliga djur från och med den 1 juli till och med den 31 december det år för vilket stödet bestäms. Från det ersättningsbelopp som ska betalas i den andra posten dras det ersättningsbelopp av som betalats i den första posten.

Ersättningen för djurens välbefinnande i fråga om fjäderfä och svin betalas i en post.

29 §

Beloppet av ersättningen för djurens välbefinnande

Ersättning för djurens välbefinnande kan betalas årligen per djurenhet för djur som berättigar till ersättning enligt följande:

Åtgärd	euro
välbefinnandeplan för nötkreatur	18
kalvnings-, behandlings- och sjukboxar för nötkreatur	23
förbättrande av förhållandena för kalvar	344
förbättrande av förhållandena för nötkreatur av hankön	135
betesgång för ungdjur	67
betesgång för dikor och mjölkkor	67
utomhusvistelse för nötkreatur	33
välbefinnandeplan för svin	11
fri grisning	555
förbättrade grisningsförhållanden	445
förbättrande av förhållandena för suggor och gyltor	53

förbättrande av förhållandena för avvanda grisar	69
förbättrande av förhållandena för slaktsvin	59
välbefinnandeplan för får och getter	17
förbättrande av förhållandena för får och getter	94
betesgång för får och getter	33
välbefinnandeplan för fjäderfä	9
förbättrande av förhållandena för fjäderfä	27

30 §

Beaktande av Europeiska kommissionens beslut

Den ersättning som avses i denna förordning beviljas om inte något annat följer av Europeiska kommissionens beslut om den.

31 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2023.

32 §

Övergångsbestämmelse

Vad som i förordningens 18 § 3 mom. förskrivs om krav på yta och vänddiameter tillämpas inte på de jordbrukare som har investerat i grisningsboxar på sex kvadratmeter och påbörjat byggnadsarbetet för dem före den 31 december 2021.

Helsingfors den 29 december 2022

Försvarsminister Antti Kaikkonen

Konsultativ tjänsteman Suvi Ruuska